

at der nærmest er Tale om Varer, der ere tilvirkede i Industrifrihavnen, thi for Varer, der føres mellem Handelshavnen og Toldomraadet udenfor, behøver man ingen specielle Regler, der er Sagen ganske simpel, idet der blot er en Toldmur at passere, hvor man erlægger sin Told. Det, der tales om, er altså Varer, der tilvirktes i Industrifrihavnen, og som gaa ind i Indlandet. Jeg antager i alt Fald, at det er Meningen, og at det er det Forhold, man nærmest har taget Sigte paa.

Jeg har saa tilbage at udtale mig om de to Forslag, der ere stillede af den ærede 7de Landsthingsmand for København (Harald Hansen) og 1ste Landsthingsmand for 8de Kreds (Brenholt). Det vil jo ses, at de to Forslag i det Væsentlige gaa ud paa det Samme; de gaa i det Væsentlige ud paa, at der skal fremskaffes en anden Lovordning med Hensyn til Bestyrelsen af Københavns Havnevesen, inden denne Lov træder i Kraft, „inden Frihavnen aabnes for Driften“ staar der det ene Sted, og Bestemmelsen paa det andet Sted gaar om trent ud paa det Samme. Begge Forslag gaa efter min Mening i deres Redaktion ud paa Noget, man ikke kan bestemme. I det ene staar der, at der skal ved Lov bestemmes, hvorledes det og det skal finde Sted, og i det andet staar der, at der skal gives en ny Lov, det vil sige, at man paalægger Lovgivningsmagten, at den skal vedtage en ny Lov. Det tror jeg ikke, at man kan gjøre gennem et Ændringsforslag, i ethvert Fald ikke med nogen som helst Nytte, og jeg erindrer ikke at have set noget lignende tidligere. Det, man kan forlange, er, at Regjeringen forelægger et Lovforslag om en ny Ordning; men at gjøre det her foreliggende Forslag afhængigt af, at en Lov, hvis Indhold man ikke har noget som helst Kjendskab til, skal være vedtaget af Rigsdagen, forekommer mig at være mindre heldigt. Det forekommer mig, at Ændringsforslagene burde have gaaet ud paa det, jeg har tilladt mig at nævne. Nu har der været talt saa meget om Forholdene i Københavns Havneraad, og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds som igjen i Dag ret udførligt og ret skarpt ind paa det samme Emne. Han sagde til den ærede Ordfører, at han vidste ikke, hvad der kunde have været gjort med de Midler, der have været anvendte, om der kunde været gjort noget Bedre. Det kan den ærede Ordfører ganske vist ikke vide, og det kan Ingen vide; det ærede Medlem kan have sin Mening og naturligvis en begrundet Mening, da det ærede Medlem i mange Aar har siddet i Københavns Havneraad og, som jeg tillod

mig at minde om og tidligere har siddet fast, har siddet i Havneraadet som Mindretal og altid som Mindretal. Naar det ærede Medlem mener, at Havneraadets Styrelse er vilkaarlig, at det er Ministeren, der gjør, hvad han vil, saa burde det ærede Medlem have paavist, at Ministeren har været i Uoverensstemmelse med Havneraadets Flertal om de Foretagender, der ere satte i Værk, og det tror jeg ikke, at det ærede Medlem skal kunne paavise. Der kan være enkelte finansielle Punkter, der have været omstridte, der kan have været Duffer oppe hos Handlende om, at man skulde gaa en anden Vej; men jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal kunne paavise, at der ikke i det Hele og Store har været god Harmoni mellem Havneraadets Flertal og de forskellige Indenrigsministre. At Indenrigsministrene — de forskellige, jeg taler ikke om det Personlige — gaa ind i deres Stilling uden at være særlig instruerede paa Spørgsmaalet om Styrelsen af Københavns Havn, er ganske rigtigt; men det er vist Noget, Alle ville erkjende. Man kan sige, at de gaa ind i deres Stilling uden at være særlig sagkyndige i mange af de forskellige og heterogene Retninger, i hvilke Indenrigsministeriet har den højeste Styrelse, det følger af sig selv; men naar det ærede Medlem uden Videre deraf slutter, at deraf følger, at Indenrigsministeren kommer i Lommen paa sine Embedsmænd, forekommer det mig ikke at være ganske skjønsmot; thi det har det ærede Medlem ingen Grund til at udtale. Det ærede Medlem veed meget godt, at der ikke tages nogen Beslutning af større Betydning Havnens vedkommende, uden at den har været omhyggelig drøftet fra mange forskellige Side og uden at Havneraadet har haft grundig Leilighed til at udtale sig derom og stille positive Forslag, det veed det ærede Medlem meget godt. Selvfølgelig tager Ministeren Ansvaret og har Ansvaret for, hvad der gennemføres. Det er ingenlunde saa, at man savner Kontrol med Havnens ved Offentligheden, idet denne kan føre Kontrol gennem Budgetterne, og det er heller ikke saa, at det ærede Medlem kan sige, at Ministeren er i Lommen paa nogle Embedsmænd, der sidde i Ministeriet. Hvis det ærede Medlem vilde sige, at Havneraadet og Havnforvaltningen kunne faae en meget stor Stilling lige overfor Ministeren, fordi de til Stadighed og indgaaende beskæftige sig med disse Ting, hvor Ministeren kun leilighedsvis er pligtig til at tage Stilling, vilde jeg bedre kunne forstaa det; men at lægge Skylden paa Centralbestyrelsen er ganske urimeligt, da det